

גרינברג (שחריה - מגדל) על סכויי ההתישבות של הקבוצה. יש במגדל אדמה בלתי מעובדת שבעליה באמריקא, אולם חלקים רבים כבר נמכרו. יש לפיקא אלפים אחדים במגדל - האדמה כרם "נפרדה". במשך שלוש שנים יעשה "המפרוז". על אדמה זו יש קופצים מרובים: פקידים. התאחדות האכרים, "המעמד הבינוני" וכל מיני גושים. הקבוצה רוצה להכור מאות דונם אחדות לעשות ירקות. יש בקבוצה 27 חבר, הם קשורים עם חברים בחו"ל - בס"ה 120 איש.

הרצפלד יבוא מחר בדברים עם ויקטור כהן.

במגדל רכשו 17 פועלים כברות אדמה 5 - 7 דונם ונוסעים בננות. מהם היו בארגונים. מרגישים עצמם לא טוב בהזת' כי צריכים להעסיק פועלים על אדמתם, ולשלם להם 20 גרוש כשהם מקבלים 30 גרוש. גלר, ב"כ הפועלים בועד המוסבה, שואף להוציא פועלים מתישבים אלה מרשות ועד הפועלים, אויז צורך לארגן את הפועלים המתישבים כארגון הסתדרותי, כי על ידם אפשר להפוך את המקום למושב פועלים כמעט.

י"ב אדר א'
19 בפברואר
יום ו'

הבוקר נסעתי עם דוב לירושלים. יחד עם ב.צ. הלכנו להפגש עם יונג בדבר תנאי הכרת הסתדרות פועלי רכבת, דואר וסלגריף. השיחה התנהלה בעקבות מכתב הממשלה סעיף סעיף.

מחזורי

העירותי שהתנאי השני מיותר ואינו מתאים לחוקי

האגודות הקייכות בארץ (תנאי זה דורש הגשת תקנות האגודה ואשרון ע"י הממשלה), ביחוד לאחר שאנו חמיד הסכמנו לתנאי הראשון האומר שהאגודה תקום "על יסוד קונסטיטוציוני". יונג עמד על הצורך גם בתנאי השני, כי הסעיף הראשון אומר פשוט שהאגודה תהיה לה קונסטיטוציה, ולא תהיה רק אוסף מקרי של אנשים הפועלים בכל פעם לפי דחיפה רגעית. כלנו השתוממנו לפירוש המסונה שניתן ע"י מזכיר הממשלה לפסוק אנגלי ברור (The Union shall be formed on constitutional lines)

וסענו שאעפ"כ אין צורך באישור אלא בהגשת התקנות, כאשר בכל האגודות, אולם ליונג היה נמוק מכריע: החלטנו ולא נשנה.

ביחס לסעיף המחייב הגשת שמות החברים אחת לשנה טענהי שזה עלול להפחיד את הפועלים - אם גם אין זאת כוונת הממשלה - שחברי האגודה עלולים לסבול בעד חברותם. מטעם זה - ענה יונג - אנו דורשים זאת. איננו רוצים בחשדנות זו. לא יהכן שהיא אגודה "סודית". אין אנו רוצים שמזכיר האגודה יאיץ פועלים להכנס לאגודה בזכות "הסודיות" הזאת. ב.צ. העיר שאם אין לחשוש מצד ראשי המחלקות הרי יש דאגה לכנהלי העבודה (הפורמנים) שיציקו לפועלים מאורגנים.

הוספתי שאין חביעה כזו קיימת לגבי שום אגודה באנגליה - אולם ליונג עמד הנימוק המכריע שלו: החלטנו באישור מזכיר המושבות ולא נשנה.

עברתי לסעיף ההסתנפות. העירותי שאמנם באנגליה קיים

עכשיו חוק מעין זה, אולם שם הוא פוגע רקב- Established

Civil Service הנהנים מכמה וכמה זכויות בחור פלוס הממשלה.

כאן כל הזכויות הללו אינן קיימות והחוק פוגע בפועלים פשוטים.
 הפועל ברכבת אינו מובטח מפטורין, אינו מקבל עזרה בשעת מחלה,
 והכוח היחיד הדואג לו היא ההסת' הכללית. במקרה פטורין היא
 משתדלת להמציא לו עבודה, הוא משתמש כל הזמן בקפ"ח שלה,
 בקופת מלוה, בזה"ת. ההסתדרות דואגת להתישבותו – ואם הממשלה
 תכריח את הפועלים האלה לצאת מההסת' הם מאבדים את כל ההנאות
 הללו ולא ימצאו מי שידאג להם כשיפוטרו מהדואר או מהרכבת.
 יונג ענה שאינו יורע אם פועלי הממשלה באנגליה
 פטורים מהחוק הזה – והענין נחרץ ע"י הנציב באשור משרד המושבות.

י"ד אדר א'
 21 בפברואר
 יום א'

בן אהרון: בחיפה למעשה פועל רק איש אחד: אבא.
 האנשים העובדים אהו – סט, דוברין, סימקין, ישראל כהן ועוד –
 אינם מקיפים את הענינים, ואבא דן יחיד. כשהוא נתקל
 בהזנגות מצד איזו אגודה מקצועית הוא מוותר בנקל.
 ישיבות הוה"פ אין להן ערך. אין בהן וכוף ובירור, והצעות
 אבא מחקבלות בלי דיון. יש לדעתו צורך להביא איש לחיפה.
 הצעתי שברל וארצברג יכנסו לוה"פ – וע"י כך ישתנה המצב.
 ברל מסכים בתנאי שגט ארצברג ועוד חבר מהקבוצים יכנסו.
 ב.א. מציע את גור מקבוצו.

– חבר עובדי וה"ת דורשיט גמר המו"מ על החוב.
 אמרנו להם שהבית עומד לרשותם, וכשימצאו קונה יש להם הרשות